

λὴν ἀναλογίαν παρουσιάζοντα πρὸς τὴν ὑπερβολικὴν ἀφήγησιν τοῦ ναυαγίου τοῦ Ὀδυσσεύος καὶ τῆς εἰς τὴν νῆσον τῶν Φαιάκων ἀφίξεως· καὶ διατριβῆς αὐτοῦ ἐκ τούτου δ' ὁ Ρόδος καὶ ὁ ἀιγυπτιακὸς μῦθος καὶ ὁ ὑπερβολικὸς εἰς στενὴν συνδεδεμένοι καὶ ὅτι ὁ δεύτερος εἶνε ἄλλη ἐκδοσις τοῦ πρώτου, μετὰ σκεπτικισμὸν εἰς μορφὴν ἑλληνικὴν. Ὡς πρὸς τὸν τρόπον, καθ' ὃν τὸ ἀιγυπτιακὸν μῦθον, ὡς πολὺ ἀρχαιότερον, μετεδόθη εἰς τοὺς Ἑλληνας, ὁ κ. Γολένισερ τολμᾷ νὰ γνωματεύσῃ ὅτι γέφυρα οὕτως εἰπεῖν τῆς μεταβάσεως ὑπῆρξαν οἱ Αἰόινες, οἵτινες διετέλουν εἰς μεγάλην ἐπιμειξίαν πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους καὶ τοὺς Ἑλληνας.

Τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος πάπυρον ἀνεύρεν ὁ κ. Γολένισερ ἐν τῇ αὐτοκρατορικῇ τῆς Πετρούπολεως βιβλιοθήκῃ· ἀνήκει δὲ προφανῶς εἰς τοὺς χρόνους τῆς Μείσης Βασιλείας τῶν Αἰγυπτίων, περὶ τὴν 13 Δυναστείαν (2400 ἔτη π. Χ.), μίαν τὴν λαμπροτέρων ἐποχῶν τῆς φαρυκτικῆς γραμματικολογίας.

— Ἐξεδόθη ὁ πρῶτος τόμος τῆς βουλγαρικῆς μεταφράσεως τῆς «Ἰλιάδος» τοῦ Ὁμήρου. Ἡ μετάφρασις ἐγένετο εἰς στίχους καὶ στολιχέται διέκονοι γραφῶν. Μεταφραστὴς εἶνε ὁ κ. Φ. Βελλίσεφ καὶ ἐκδότης ὁ κ. Κ. Δημῶφ.

— Περὶ τῆς ἀνακαλύψεως· ἐν Σίμῳ τοῦ ἀρχαίου ὑδραγωγείου τοῦ Εὐπαλίου, ἥτις ἐμνησθῆκεν ἐν προηγουμένῳ φύλλῳ, γράφουσιν ἐκ Σίμου εἰς τὸν «Αἰῶνα» τὰ ἐπόμενα·

«Τὸ ὑπὸ τοῦ Ἡρόδοτου μνημονευόμενον ἀμφιστομον ὄρυγμα τοῦ Εὐπαλίου, ἥτις τὸ ἀρχαῖον ὑδραγωγεῖον Εὐπαλίου Νευστρώσου τοῦ Μεγαρέως, ἀρχιτέκτονος ἀκαίματος κατὰ τὸν στ' πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα, ἀνεκαλύφθη σχεδὸν ἥδη, καὶ ὁλόκληρον ἀνεκαλυφθήσεται προερχῶς, τῆς ἐργασίας βεβαιούσης. Ἡ δὲ «τὸ τρίτον», καθ' Ἡρόδοτον, «τῆς Σίμου θαύμα» πρόκειται ἀφυσὸς ἐπὶ μαρτύριον τῆς τε μεγαλοφυΐας καὶ τῆς ἐπιχειρηματικότητος τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἡ δόξα τῆς ἐν γένει ἀνακαλύψεως καὶ ἀποκαλύψεως τοῦ μεγάλου καὶ ὄντως θαυμασίου τούτου τῆς ἀρχαιοτάτης μεγαλοφυΐας ἐπεφυλάσσεται τῇ σαμιακῇ κυβερνήσει, ἀρχαῖαν τὴν ἀνασκαφὴν αὐτῆς ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν ὄρον τῆς ἀρχαίας Σίμου, τὰ νῦν Τηγνίου, κλίσεως τοῦ ὄρου Κίστρον καὶ παρὰ τὸ ἑλληνικὸν μετόχον Παναγίας τῆς Πολυαρμενίτσας ἢ Σουλκιανῆς, ἃς τῇ ἐκτισμένῳ ἐν μέσῳ βαθεῖ καὶ μεγάλῳ σπηλαίῳ, πλῆρους ἀποκρυσταλλώσεως. Οὕτως ἐν τοῖς σπλάγγνοις τοῦ ὄρου Κίστρον ἢ μέλλον Βουνὸς τοῦ Ἀμπέλου, πρὸ ἐτῶν ἀκριβῶς 2,500, ὁ ἄνθρωπος, ὑπερῶς τὰς ἀνυπερβλήτους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης δυστολίας, διὰ τῆς σφύρας καὶ τῆς ομίλης τοῦ ἐργάτου ἀνέωξεν ὄρυγμα (galerie souterraine) ἀμφιστομον, ἐπὶ τὰς μὲν καὶ ἐπέκεινα σταδίων μήκους, ἥτις ἐξ μιλίων, ὥστε τουτέστιν ἀποστάσεως· ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Πειραιᾶ, ὅπου δὲ καὶ πλάτους δεκάεξ ποδῶν. Ὅποιον μεγαλοπρεπὲς ὄντως ἔργον, ἀντιμετωπίζον ὅτι ἐπ' ἐσχάτων ἱθαυμάσμεν, τὴν διάτρησιν τῶν Ἀλπεων, ἀνὸρ ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν, τουλάχιστον ὡς πρὸς τὴν ἐντέλειαν καὶ τὴν ἀκριβείαν τῆς ἐργασίας! Κάτωθεν τῆς σύριγγος ταύτης (tunnel), θαυμασῶς καὶ κανονικῶς λαβερμένους ἐν τοῖς ἐσχάτοις τοῦ βελθέντος βουνὸς Κίστρον, καὶ διὰ ποικίλων ἥδη σταλακτιτῶν ὑπερνωθεν κεκοσμημένους, εἰς βάθος εἴκοσι καὶ ἐπέκεινα πήγμων ἐν τῷ βράχῳ ἀναλόγως τῆς ἑδαφικῆς ἀνωμαλίας χάριν τῆς χωροσταθμίσεως καὶ τῆς ἰσοσταθμίσεως τῆς πηγῆς, ἀπαντᾷ τις ἕτερον ὄρυγμα, ὑπὸ τὸ ὄρυγμα κυρίως εἰπεῖν, ἐν τῷ μέσῳ ἀκριβῶς πλάτους τριῶν ποδῶν, δι' οὗ τὸ ὕδωρ διωγέμεστο διὰ σωλήνων ἐκ τῆς πηγῆς τῶν Ναχιῶδων [ἴσως Νηριθῶν, Ναϊάδων], εἰς τὴν πόλιν τῆς Σίμου, διερχόμενον καὶ ἐκ τῆς ἀκροπόλεως αὐτῆς».

— Ἐπερατώθησαν αἱ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐνεργοῦμεναι ἐν Διῇ ἀνασκαφαὶ τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως διαρκέσαις δύο περίπου μηνῶν. Τὰ σπουδαιότερα τῶν ἐν αὐταῖς εὐρημάτων εἶνε μικρὸν ἄγαλμα Ἀφροδίτης, ἀντίτυπον τῆς Κνιδίας Ἀφροδίτης τοῦ Πραξιτέλους, μικρόσχημος κεφαλὴ Ἀφροδίτης χειρωνακτικῆς, ὑπερμέγεθες ἄγαλμα τῆς θεᾶς Ῥώμης, γυμνὸς μαχόμενος πολεμιστὴς, τελαμών, ἀρχαῖαι τινες ἐπιγραφαὶ καὶ ὑπὲρ τὰς 100 ἐνεπίγραφοι λαβαὶ ἀποφύων. Τὰ ἔργα ταῦτα μετεκομίσθησαν εἰς Μύκονον καὶ κατετέθησαν ἐν τῷ ἐκτῷ Μουσείῳ, ὅπου εἶνε ἀνεμφοδότητος ἐν τῶν σπουδαιότερων Μουσείων τῆς Ἑλλάδος, ἰδίως ἔνεκα τῶν ἐν αὐτῷ πρωτοφανῶν καὶ πολυτίμων ἀρχαίων ἔργων, ἀπερ οὐδὲν Μουσείον τῆς Εὐρώπης κατέχει. Αἱ ἀ-

νασκαφαὶ θέλουσιν ἐξακολουθήσει καὶ κατὰ τὸ προσεχὲς ἔτος.

— Τῇ ἀξιεπαίνῳ εἰσηγήσει τοῦ νέου πρυτάνεως κ. Π. Κυριακοῦ διάφορα ποτὰ ἀνεγράφησαν ἐν τῷ ἐφετεινῷ προϋπολογισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου σκοποῦντα τὴν θεραπεῖαν σπουδαίων ἀνγκῶν τοῦ ἐθνικοῦ τούτου ιδρύματος. Ἐκ τούτων τινὰ ἀφορῶσιν εἰς τὴν ἰδρύσιν πανεπιστημιακῆς βιβλιοθήκης, φυσιολογικῆ καὶ ἱστολογικῆς ἐργαστηρίου, χημείου καὶ ἀνατομείου.

— Καὶ εἰς Πάτρας καὶ εἰς Κόρινθον μεταβίβη ὁ κ. Φωκινῶς ἐφρόντισε περὶ συστάσεως δημοσίων γυμναστηρίων. Ἐν Πάτραις τὸ γυμναστήριον θὰ καταρτισθῇ ταχέστατα καὶ καθ' ὅλους τοὺς κανόνας, διότι ὁ δήμαρχος κ. Θάνος Κανακάρης ἀξιεπαίνῳ μεριμνῶν ὑπὲρ τῆς νεολαίας ἐδήλωσεν, ὅτι καὶ γῆπεδον θὰ προσφέρῃ ὁ δῆμος κατὰλληλον, καὶ τὴν δαπάνην ὅλην τῶν χρησίμων ὀργάνων ὁ ἀναλάβῃ.

— Ἐξεδόθη γαλλιστὶ ἐν κομψῇ φυλλαδίῳ ὑπὸ τοῦ ἱατροῦ κ. Ἀναστασίου Ζίννη ἡ «Περὶ τῆς ὁδοντοφυΐας ἐν τῇ παιδικῇ παθολογίᾳ» διατριβή, ἣν ἀνέγνω ἐν τῷ συνεδρίῳ τῶν Ἑλλήνων ἱατρῶν.

— Βασιλικῶς διατάγματι ἰδρύθησαν ἐμπορικαὶ σχολαὶ α' τάξεως ἐν Πάτραις, Πειραιεῖ, Σύρῳ καὶ Ἀλεξοῦρῳ, καὶ β' τάξεως ἐν Ὑδρᾷ, Σπέρταϊς, Θήρᾳ καὶ Γαλαξιδίῳ.

— Ὡραῖον ποιημάτων ἐφημοσίουσιν ὁ ἐν Ζακύνθῳ γνωστός ποιητὴς κ. Α. Μαρτζώκης ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς νεάνιδος Στέλλας Π. Μαρῖνης.

— Ὁ ἐν Κερκύρᾳ διακεκριμένος μουσικὸς κ. Δ. Ῥοδοθεᾶτος ἐμελοποίησεν ἐκ τῆς ἐποποιΐας «Ἡθικός κόσμος» τοῦ κ. Ι. Μελισσηνοῦ Διούραμβου, ὃν ἀφιέρει τῷ πρωθυπουργῷ κ. Χ. Τρικούπῃ.

— Ὑπὸ τὸν τίτλον «Πληρὲς σύστημα ἐμπορικῆς λογιστικῆς» ὁ κ. Π. Μ. Γιουρδὴς ἀγγέλλει τὴν εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς γλώσσαν ἔκδοσιν τοῦ γαλλικοῦ «Περὶ καταστιχογραφίας καὶ ἐμπορικῶν πράξεων» συγγράμματος τῶν κκ. Goujon καὶ Sardou.

— Ὁ ἐν Σμύρνῃ κ. Γεώργ. Βοντζαλίδης ἀγγέλλει τὴν ἔκδοσιν λυρικῆς συλλογῆς ὑπὸ τὸν τίτλον «Νεανικὰ ποιήματα».

— Νέα σατυρικὴ ἐφημερίς ἐξεδόθη ἐνταῦθα ὑπὸ τὸν τίτλον «Παληνθρωπικὸς», ἐν Πειραιεῖ δ' ἑτέρα ὑπὸ τὸν τίτλον «Βυζαντινὴ τραγέλαφος».

BIBLIA

2614. Ἑστία. Ἐκδόσται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Ζ'. Τόμος ΙΔ', 29 Ἀδικοῦ 1882. Ἀριθ. 348 (296). Λεπτὰ 25. Ἀθήνησι, γραφεῖον τῆς «Ἑστίας», ὁδὸς Σταδίου, ἀριθ. 6. 4", σελ. 16. Περιεχόμενα: Τὸ ἀκούσιον ταξείδιον. Διήγημα τοῦ Λουκιανοῦ Βιάρ. Μετάφρ. ἐκ τοῦ γαλλικοῦ. — Ἡ αἵρεσις καὶ ἡ πολιτεία τῶν Μορμόνων. — Ἀνέγερσις τῆς Ἑλληνικῆς παιδείας ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ δεκάτου ὁρότου αἰῶνος. — Μία Ὀλιβερὰ στατιστικὴ. — Κυνὸς νοημοσύνη. — Δίνειον πνεῦμα. — Ἀληθῆσαι. — Σημειώσεις.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

1686.

Ἀπὸ πόσας βαθμίδας ἀποτελεῖται κλίμαξ, ὅταν, ἐὰν μὲν ἀναβαίνει τις τὰς βαθμίδας ἀνὰ δύο, περισσεύῃ εἰς τὸ τέλος μία· ἐὰν τὰς ἀναβαίνει ἀνὰ τρεῖς, περισσεύουν δύο· ἐὰν ἀνὰ τέσσαρας, περισσεύουν τρεῖς· ἐὰν ἀνὰ πέντε, περισσεύουν τέσσαρες· ἐὰν ἀνὰ ἕξι, πέντε· καὶ ἐὰν ἀνὰ ἑπτὰ, δὲν περισσεύει καμμία;

Ἐν Πειραιεῖ.

A. N.

1687.

Μὲ ἔχεις εἰς τὰ στήθη σου· τὴ δυνάμει ἐξορίσω, ἢ ἰδοὺ περὶ τοὺς ὤμους σου καὶ ἄνασσα καθέλω.

ΛΥΣΕΙΣ

1688.

Π α τ ρ ῖ ς — π α ῖ ς — Π ἄ ρ ι ς — β ῖ ς.